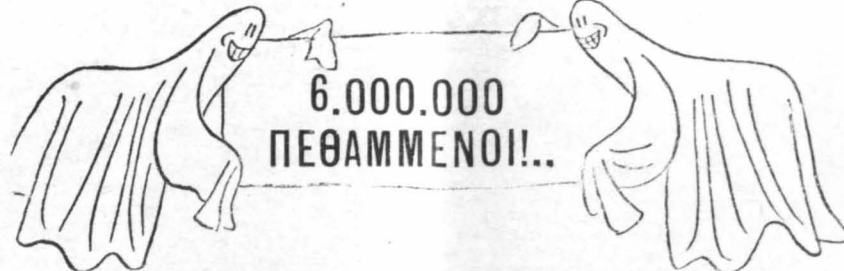

ΣΤΟ Πα-
ράδειο αυτές
τις μέρες έβανε
τη ν εμφάνισή
του ένα ειδικό
κάτοικο Ρώσου
ονομαζομένου ο υ
Δημήτριου Ραζίνσκου. Είχε ά-
φροσύνη στην
λήψη του Λέ-
νιν κ' έχει τόν
παράξενο τίτλο:
«Έξη εκατομύ-
ρια πεθαιμέ-
νος!»

ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΓΡΙΕΣ ΤΡΑΓΩΔΙΕΣ ΤΩΝ «ΛΕΥΚΩΝ» ΡΩΣΩΝ

Τό παράδεξο ειδικό του Δημήτρίου Ραζίνσκου. Ή τρομαχτική περιγραφή της πείνας το 1921 στη Σαμάρια. Οι καννίβαλοι μίξς περιοχής τού Βόλγα. Ποιές ήταν ό πρώτες άνθρωπος που χέρ-
ταχαν την πείνα του μέ ανθρώπινó κρέας. Τό μακρύλο μυσείο της Σαμάρας. Ή νεκροεπαφή
του 'Ιβάν Γιαρίκοβιτζ. Ή άνατριχιαστικές τραγωδιές των λευκών Ρώσων τον πρώτο χρόνο
της επανάστασός, κλπ.

παιά ν' άνθξη
"Ήθελε κάποι να
φ'ξη στο στο-
μάγι του, ε, τι
και να ήταν. Οι
πλούσιοι πάντο-
τε δέν άντίζουν
στην πείνα. Κι'
αυτός ήταν πού
έδωσε πρώτος
τό παράδειγμα
της άνθραξε
φραγιάς!

Μιά μέρα πα-
ράξενο: Ένα κο-
ριτσάκο στο σπύ-
τι του, τό σώ-
τωσε και κατά-
πινε τό ξύψο
στό φορέο: Ή
κλίση του κρέ-
ας σκορπιστή-
κε σ' άλη την
περιοχή κ' ό
μοίξια του έ-

Κάθε σελίδα
του είχε και μία
άγρια τραγωδία
από την έποχή
τού λαιού, ό ό-
ποιος ένέσκηψε
στην άπόρατη
Ρωσία, έπειτ'
από τά γεγονό-
τα του 1920 — 1921.

Τήν έποχή εκείνη, όλοι οι λευκοί στρατηγοί, θέλοντας να καταπί-
ξουν την επανάσταση των ερυθρών, είχαν παραολήσει τις έσοδείς της
Ουκρανίας, είχαν άνταναίξει τις γέφυρες και τις σιδηροδρομικές γοση-
μές και δέν άφισαν τό ελάχιστο τρόφιμο.

Έτσι έξη εκατομμύρια άνθρωποι καταδικαστήσαν να πεθάνουν από
τό τρομερό μαστύριο της πείνας. Καί πθαναν, άφού προηγουμένως
έκει λεία, στις όχθες τού Βόλγα έξετυλίχθηκαν άγριες σαρξές πού
προσολούν την φρονιά. Χιλιάδες άνθρωποι έφραγαν τά παιδιά τους και
ταίς γυναικίς τους, γιά να φραγούθουν κ' ένίκου μέ τή σιανά τους από
τους άλλους συντρόφους τους πού ήταν πού δυνατόι!

Μά όςς άκόσμοις αυτό τον περίοχο σιγηράφα Δημήτριο Ραζίν-
σκου να όσς άρηγηθί αυτά τό τρομερό πράγματα. Είχε την έπαυή
να μαζέψη τις πληροφορίες του από τά έπιπρια άκόσια των ερυθρών
και σήμερα πού βρίσκεται έξώριστος στό Παρισία τά έξέδοσε και τό
εστόλισε μέ μακάθρια σάσια πού προσολούν καταλήξει γιά την ά-
γορήστία τους.

Στή Σαμάρια — γράφει ο Ραζίνσκου — στην άμορφη πύλη των Τα-
τάρων μέ τους άρθρυνος μουσέδες, οι μολασβία έχουν συγκεντρώ-
σει ν' ένα μουσειό, τό μουσειό της πείνας, όπω, τό λένε, όια τά
μακάθρια ένθύμια της πείνας το 1920. Είχε ένα σωρό φωτογραφίες,
άναραστιστές σπηών της κοιλιάς, φωνικά όπλα, άνθρωποι σκα-
λετοί κ' ένα πλήθος σημειώσεων, πού κάνουν νά σπράνουνται από τή
φρονιά ή τρέψη τού ανθρώπου, ό όποιος έκαταλίεται από τό μουσειό.

Σε μία διστιά ένε φυλαγμένο ένα κρειό, Κάτω
από τήν άπόρατη ένα έννομα: «'Ιβάν Γιαρίκο-
βιτζ». Γιά όσους δέν ξέρουν την ιστορία της Σα-
μάρας, αυτό τό έννομα δέν λέει τίποτε. Γιά όλους
όμως τους άλλους πού ξέρουν σ' αυτή την τρα-
γική γώρα ο Γιαρίκοβιτς ήταν ό άνθρωπος-τέ-
ρας. Ή ιστορία του πού άναφέρεται μέ κίςτε λε-
πτομέρεια στοίξ; είδικώς φαρφούλες της άστυνα-
σίας των μολασβίων, έχει ός; έξηξ:

Ξαγοισμένα, μαζεύτησαν γύρω από τό πύτ του Γιαρίκοβιτς γιά να
δοθώ πού είχε άνακαλήσει αυτό τό κρέας! Οι τοιμηφόροι μάλιστα
ήσαν και όθρυναν τον Γιαρίκοβιτς. Τόν είδαν να ξεσκασαίξει μέ
βουλιμία, ένα άνθρωπό πού! Σ' άλλη περίπτωση ο Γιαρίκοβιτς, θέ-
λωματαίωσαν και θα πλάνωαν μέ τή ζωή του τό ένγκλίμα του. Μά
ένίκη τή στιγμή κανείς δέν σκέφτηκε τίποτε άλλο παρά ότι είχε
όρθη τροφή κ' ότι δέν ήταν πού ύποχρεομένοι να τρώνε άσπια και
χόμα!

Καί τότε άρχισε ένα παράδεξο και τρομαχτικό κινημά. Οι μεγάλοι
καηγοίσαν τά μικρά παιδιά και τά κορίτσια γιά να τά σκοτώσουν.
Μά ό γυναικίς τους τά κάρασιπλώνονταν. Έτσι γίνοντανσιν πάθε
τόσο αμαρτηρές σιωπαιές μέ πολλή θύμια. Κι' αυτοί οι πεινα-
σμένοι μαιόμε άντι νά τά θάνουν, τά έφραγαν και τά έτρωγαν. Μά
έπειτα από λίγες έβδομάδες κ' αυτοί οι γυναικίς άρχισαν να μη δεί-
χουν τόσο μεγάλο ένδιαφέρον γιά τά παιδιά τους.

Αγαπώντα μάλιστα ότι πολλές οικογένειες είχαν ξεκληριστή μέ τον
άολύμθο τρόπο. Μά μέρα ο πατέρας, μην άντίζοντας νά όλεψη τά
παιδιά του να ύποφέρουν πρότερον στη γυναικία του:

— Πρέπει να θρώσει τροφή γιά τά παιδιά. Τι λέξ; άν θρωσάμε
τό μικρότερο. Δέν θα μπορούσε άλλωστε να τό σώση τίποτα, γιαι
κόσμος άλλος θα μάξ; όσάξη γιά να τό φάη. Έπειτα ένα παιδί
έπαγίνεται εύκολά, να τί θα γίνη άν πεθάνουσε και ο δύο μάξ;
Πρέπει να θρωσάσουε τό ένα γιά τό καλό των άλλων.

Ή γυναικία τον στις άρχές έφαγε μωρέξ άντροφιές. Ύστερα
άνακαίωσαν να σηματοφή μαξί τον. Καί τό παιδί
τρωγώνταν από τους ίδιους τούς γυναικίς τον. Έπει-
τα άκολούθησε ή σειρά των άλλων παιδιών. Μά τό
πιο πονερό εινε ότι, όταν έμενε μόνο τ' άνομόνιο
τότε ο σπύρος, συνθησισμένος πού στις έκτελέσ-
σει, μ' έπιτρώσειτα δημόσιος σπύρος να αθή
ύθωγή τή γυναικία τον και την έτρωγε. Ύστερα
έπαινε κ' άσείνους από την πείνα!

Ύστερα άκόμη σ' αυτά τ' άνογία της ά-
συνταξιάς και περιγραφές ιστοριών σάν αυτή πού
θ' άναφέρουσε πού κάτω:

Μά υπήρξα γιά να γλυτώνη τά τρία παιδιά
της από τον άνδρα της, ό όποιος έπέμνε να τά φάει, τό κερασι
ζωφιά από τό σπύτ και πήρε και κοψήρε στο δάσος. Τόση όμως
ήταν ή έξάντλησίς της, ώστε δέν κούρησε παιά να σηκαθί από κεί
πέρα. Είδη τά παιδιά της ένο-ενα να πεθάνουν, να γίνοντα πτώ-
ματα και να σαπίουν. Καί, φυσικά, έφασε τό λογικό της. Σε λίγο,
πέθανε κ' άσείνη. Μετά από δύο χρόνια σ' αυτό τό δέντρο βράχυναν
τέσσερα σκελετά.

Μά δέν ήταν οί μόνο πού ύπθγαν στο δάσος. Σε κάθε δέντρο
σχεδόν θα ύπθγε κ' ένας σκελετός. Όλο αυτό ο άνθρωποι ήταν
οί μόνο πού δέν εβαν λάβε μέρος στα καννιβαλικά δείπνα την ισο-
γύου της Σαμάρας και εβαν ποτιμύει να πθάνουν μά όρα όρ-
γάνηρα παρά να συντηρηθώ ένόμην λέγον καιού, τρωγόντας άνδρ-
πανο κρέας.

Μά τό πέρφορο εινε ότι ά' όλους αυτοίς τους καννιβαλικούς καννί-
δέν ήταν πού άόζοντες από τον Γιαρίκοβιτς. Ο 'Ιβάν μάλιστα είχε
άποκτηση την Ικανότητα να στήνη καρτέρα στο θύμα του και να τό
σπασώνη μέ μία μαχαλιά στην πάση, στο μέρος της καρδιάς. Έ-
πειτα τό έφρανε, τό πάλιν σε κλίσει δέντονος γιά να τό κοψέη και
κάθε τόσο πήγαινε κ' έτρωγε από ένα κομμάτι του! Έσπείθη λοιπόν
ο 'Ιβάν Γιαρίκοβιτς ήταν ό πού τρωορέος καννιβαλική ή νεκροεπα-
φή του φυλάγεται σήμερα στην Σαμάρια στο μουσειό της πείνας. Ο
Αϊδούλος ής πασολάθη την ψαή τους.

Μά ο Ραζίνσκου από ειδικό τον άναφέρει κ' άλλες πού τρωογραφές
προσώτασει, θέλοντας να δείξη πώς σολόμο είχε δεσασαθή ό σκο-
νηθείς λαός πού δέν έβλε τίποτε άλλο πού ν' άποκίση την άσο-
νησίηά του και την λειψισία του. Μά εινε τόσο άπορτήσε, ώστε
εινε άδύνατο να τις άναφέρουσε λιπομένη με γούλο των άνομο-
στών μας.

ΤΩΝ ΜΠΡΑΝΤΑΕΥ

